

det ikke lykkes det ærede Medlem inden den 1. Oktober d. A. at faa kuldkastet Forsvarslovene, vil denne Udsættelse kun resultere i saa meget større Bevillinger, som maa foreslaas til Efteraaret. Men trods det fantaserede det ærede Medlem om alt det, vi have faaet for denne Besparselse, forhøjede Lønninger til Skovarbejderne, Reservepostbudenes Forhold forbedrede, store Beløb til Mergeltransport, Fængselshjælpen, endog til den keramiske Fontæne i Haag, alt det have vi faaet Raad til ved at spare disse 6 Millioner. Jeg nævner det kun, fordi det er et interessant Bidrag til Forstaaelse af den Sindsstemning, som det ærede Medlem var sat i ved Forhandlingerne i Formiddags. Ligeledes misforstod det ærede Medlem ganske, hvad jeg havde sagt, at det skulde være min Hensigt at forelægge, hvis jeg blev sat i Stand dertil, et saadant Budget som det, jeg havde skitseret. Nej, det ærede Medlem har ikke hørt, hvad jeg sagde. Jeg paaviste uigendriveligt, at en radikal Regering maatte forelægge et saadant Budget, og det har det ærede Medlem end ikke gjort Forsøg paa at gendrive.

Saa spurgte det ærede Medlem, hvorfor da Venstregrupperne ikke forene sig med Højre om et Mistillidsvotum til Regeringen? Jeg skal svare, at vi gøre det ikke af den Grund, at vi anse det for ganske ubetimeligt og ganske uforment. Hvad politisk Mening var der nemlig deri? Det skulde da være den at hidføre en Opløsning af Folketinget og fremkalde nye Valg. Men vi vide jo, at det vil ske efter Samlingens Slutning, i alt Fald inden den næste Rigsdagssamlings Begyndelse. Det have vi Regeringens klare og utvetydige Udtalelser for. Den ærede Konseilspræsident nikker. Jeg gaar ud fra, at vi altsaa kunne være ganske trygge for, at det vil ske, og jeg ønsker i høj Grad, at det maa komme, og hvor smerteligt det end vilde være mig at deltage i et Mistillidsvotum til den høje Regering, tror jeg næsten, at jeg vilde være med dertil, hvis man ikke paa anden Maade kunde fremkalde Valg inden næste Samling. Men det behøves altsaa ikke. Vi ere nu end yderligere sikre paa at faa disse Valg, og vi faa dem netop af den Grund, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) angav, fordi Stillingen er uholdbar, fordi Regeringen ikke fornuftigvis kan tænkes at blive siddende paa den parlamentariske Basis, den nu har, en Samling til. Derfor maa vi have Valg for at faa en Afgørelse af hele den politiske Stilling, og

da vi alligevel ville faa disse Valg, er det altsaa unødvendigt at fremkalde dem ved et saa ekstraordinært Skridt som et Mistillidsvotum.

Finansministeren (Brandes): Hensynet til den fremrykkede Tid gør, at jeg skal fatte mig saa kort som muligt. Nogle Ord maa jeg dog sige til den sidste ærede Taler. Det ærede Medlem var saa forbavset over, at Socialdemokraterne ikke vilde stemme for Finansloven. Han sagde, at det var en underlig Alliance, der førte til, at de allierede ikke stemte for Regeringens Forslag. Men det ærede Medlem gjorde kort forinden den Bemærkning, at enten man stemte for en Bevilling eller lod den passere ved ikke at stemme imod den, var det akkurat det samme. Hvis det ærede Medlem fastholder, hvad han sagde før, vil han se, at Socialdemokratiets Stilling kommer til at virke ganske paa den Maade, som efter hans egen Mening kommer parlamentarisk ud paa eet. Idet Socialdemokraterne ikke stemme mod Finansloven, yde de altsaa Regeringen en saadan Støtte, som det ærede Medlem mener akkurat er den samme Støtte, som de yde ved at stemme for den. Paa dette Punkt synes jeg, at det ærede Medlems Logik er slaaet fejl, eller ogsaa er han kommen til at sige noget, der vilde genere ham, naar han overhovedet skulde være saa ondskafuld, som han i Dag bestræbte sig for at være, en Egenskab, der ellers ikke ligger for hans milde Karakter. Men naar han bestræber sig for det, gør det mig ondt, at det er slaaet fejl for det ærede Medlem paa en saadan Maade.

Det ærede Medlem har nu gentaget en Del af, hvad der blev sagt i Formiddags med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal, der ligger os imellem. Jeg kan ikke sige, at jeg er blevet meget overrasket ved, hvad det ærede Medlem sagde, kun forekommer det mig overraskende, at den Diskussion, som vi have ført i Aften, ikke blev ført ved første Behandling. Det kunde da have været sagt fra de forskellige Sider, hvorledes man stillede sig overfor Regeringen, og man kunde da virksomt have æsket Regeringens Svar paa Spørgsmaal. Jeg har en Fornemmelse, som om man den Gang hyllede os i Bomuld og var mere angst for, at der skulde tilstøde denne Regering noget, end man nu er. Ganske vist siger det ærede Medlem, at han næsten kunde fristes til at stemme for et Mistillidsvotum mod Regeringen nu, men han kan dog